

Tento názor je mimoto potvrzen rozbořem různých jazykových znění článku 1 směrnice. S výjimkou dánského a německého znění, která používají v odstavci 1 a 2 stejné pojmy, tj. „Abgaben“ v němčině, „afgifter“ v dánštině, všechna ostatní jazyková znění používají odlišné výrazy v odstavci 1 a 2, tj. „taxes“ a „droits“ ve francouzštině a „taxes“ a „fees“ v angličtině, atd. Je zřejmé, že výrazy „droits“ a „fees“ se mohou vztahovat pouze na daně související se zaplacením za službu.

Vzhledem k tomu, že daň za registraci je vyměřena na základě hodnoty vozidla, tj. v současnosti 105 % hodnoty až do výše 57 400 DKK (což činí 7 735 eur) a 180 % zbytkové hodnoty vozidla v době jeho registrace, včetně DPH, je úplně vyloučeno, aby byla považována za zaplacení služby.

(¹) Směrnice Rady 83/183/EHS ze dne 28. března 1983 o osvobození od daní, které se vztahuje na trvalý dovoz osobního majetku jednotlivců z členského státu (Úř. věst. L 23.4.1983, s. 64).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-179/04)

(2004/C 168/02)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 16. dubna 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou p. Georgiossem Zavvosem, členem právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— shledal, že Řecká republika tím, že nepřijala všechna nutná právní a správní opatření nezbytná pro provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES ze dne 7. listopadu 2000, kterou se mění směrnice Rady 85/611/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS a 93/22/EHS, pokud se týká výměny informací se třetími zeměmi (¹), a v každém případě tím, že nesdělila Komisi dotyčná ustanovení, porušila povinnosti, které jí jsou uloženy touto směrnicí.

— uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Podle ustálené judikatury Soudního dvora se členský stát nemůže dovolávat vnitřních okolností nebo obtíží za účelem odůvodnění nedodržení povinností a lhůt plynoucích z práva Společenství.

(¹) Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Věc C-181/04)

(2004/C 168/03)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Symvoulio tis Epikrateias ze dne 3. března 2004 ve věci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 19. dubna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Symvoulio tis Epikrateias žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících předběžných otázkách:

1. Musejí být ustanovení čl. 15 odst. 4 písm. a) šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (¹) (směrnice Rady 77/388/EHS), na které odkazuje čl. 15 odst. 5 této směrnice, vykládány v tom smyslu, že se týkají nájmu jak lodí určených pro navigaci na volném moři a zajišťujících placenou přepravu cestujících tak lodí sloužících k obchodní nebo průmyslové činnosti nebo rybolovu, nebo se týkají pouze nájmu lodí určených pro navigaci na volném moři, takže za tohoto druhého předpokladu ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. d) zákona č. 1642/1986 by měla, co se týče kategorie lodí, kterých se týká nájem, širší působnost než ustanovení směrnice?
2. Musí mít pro účely osvobození od daně na základě čl. 15 odst. 8 šesté směrnice poskytnutí služeb za příjemce samotného rejdaře nebo se toto osvobození od daně uplatňuje i když je poskytnutí služby určeno třetí osobě, pokud je učiněno pro přímé potřeby lodí uvedených v odstavci 5 tohoto článku, které jsou rovněž uvedeny v odst. 4 písm. a) a b) tohoto článku?
3. Umožňují ustanovení a zásady práva Společenství týkající se daně z přidané hodnoty – a za jakých podmínek – vyžadovat zpětně zaplacení daně, kterou osoba povinná k dani neuplatnila během dotčeného období u druhé smluvní strany a kterou v důsledku toho neodvedla finančnímu orgánu, protože chování posledně uvedeného ji přesvědčilo, že nemusí tuto daň uplatnit?

(¹) Úř. věst. ES L 145, s. 1.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-188/04)

(2004/C 168/04)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. dubna 2004 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou K. Wiednerem a G. Bambarou, jako zmocněnci.